

ПЕРЕМИСЬКІ

ЕПАРХІЯЛЬНІ

ВІДОМОСТІ

Ч. 2626. — До Всечесного Духовенства.

Через вісім днів від дня 20 до 28 марта обходила наша Епархія рідке свято, чи неперше в історії нашої Церкви. В тім тижни гостив у нас Відпоручник Святійшого Отця Експ. Іван Дженоккі. Його імя звісне нам не від нині; в 1920 р. призначений Апостольским Візитатором для нашої ширшої вітчизни о. Іван Дженоккі дає доказ щирої прихильности для нашого народу. Ділом і словом ту в Перемишлі, переконав нас достойний гість, що він нашим приятелем. Як колись св. Ап. Павло став всім для всіх, таксамо о. Іван Дженоккі рівною любовію огорнув всі верстви нашого народу. Відпоручників селян, міщан і інтелегенції витав горячим і щирим серцем зі словами потіхи у нашій недолі; в захисті і захоронках св. о. Николая, в школі Шашкевича і в школі братства св. о. Николая в гімназійнім Інституті, в інтернаті С. С. Василянок і дівочім лицю о. Іван Дженоккі полонив нас своїм вітцівским милим поведенем і своєю ввічливістю; в духовнім семінарі і в парохіях які відвідав сей Апостольский муж лишив по собі як найкрасшу память. І ми витаючи щирим серцем нашого достойного Гостя єсьмо вдячні Апостольському престолови столиці за сю особливу прихильність в тих для нас незвичайно прикрих часах. А тому що візитація є висловом прихильности Апостольского престола для нашого народу, она вкладає

на нас певні обовязки; она пригадує нам заповіт Папи Урбана VIII. наше післаництво для навернення Сходу. І коли для сеї святої і великої справи приготовляються другі народи як Німці, Бельгійці і Чехи не можемо і ми відказатися від співпраці тимбільше, що в першій мірі ходить о спасенє наших братів. Пособляймо тій справі нашими молитвами, проповідуймо потребу навернення Сходу, складаймо жертви на сю ціль, розбуджуймо місійного духа в рідинах, в школі, в церкві, словом при кожній нагоді. Ділом і словом причинюймося до сего «да вси будуть єдино» (Йоа 17, 11). До цього взиває нас голос Христових Намісників і мученича кров св. Йосафата, особливо в тім ювілейнім році.

Сповнім се, а будемо мали великий овоч Апостольскої Візитації, а Господь Бог буде благословити всі наші добрі наміри.

Ч. 2627. — Під 300 літні роковини смерти св. свц. Йосафата.

В кожній родині милим словом згадуєся особу, що їй дорога, що в стараннях і боротьбах невпинно клала основу під майбуттє, хоча сама жила серед тягарів хвилі й непригожих обставин. Є особи, котрим належиться данина серця не лиш від сего малесенького гуртка — сімі — є особи котрим складає поклін весь народ. Вони, що стояли на видних постах в жахливу хвилю і зі зрозумінєм перевели велике діло, тому і народ клониться перед силою їхнього духа. Та є хвилі, коли все людство віддає поклін, коли без огляду на поодинокі народи, кордони, раси хляються чола — се хвиля поклону геніям. Таких хвиль мало й щасливий цей народ, ця сімя, що видали таку людину.

Саме минає 300 літ, коли 12. XI. 1623 ранком віддав свою святу душу в руки Спасителя син нашого народу, борець за його краще-вічне, архієпископ Полоцький, Йосафат Кунцевич. Католицька Церква, котрій в дарі приніс свою кров, зачислила Його до лика святих. 29. VI 1867 цілий католицький світ склонив свої серця перед мучеником за Христову ідею і — без огляду на граничні стовпи — з католицьких сердець поплила щира молитва до нового свого мученика.

Нам, синам сього народу, з котрого крови й кости

походив Святий, за котрого добро поклав життя, приходить з величати Його пам'ять — пам'ять мученика, священника й борця. Лиш тоді коли Його дух царитиме в наших душах, коли його запал буде нашим запалом, можемо спокійно сказати собі що: Подвигом добрим подвизахся, теченіє скончах віру соблюдох, прочіє соблюдається мні вінец, єгоже воздасть мні Судія в день он (II. Тім. 4, 7, 8),

Їх Ексцеленція Митрополит повідомляють, що дістанемо відпустити з нагоди ювілею св. свц. Йосафата.

Ч. 2628. — В справі Місії.

Збори деканальні, в яких бере участь все Духовенство дотичного деканату, дають нагоду для сповнення дуже важного і спасенного діла с. е. для устроювання деканальних Місій духовних. Девіза «злученими силами» як всюди так і в тій справі має велике примінене. Священики зібрані на зборах дек., в тій цілі щоби взаїмно порозумітися як повести даліше працю спасення повірених собі душ людських, мають дуже добру нагоду розпочати новий період своєї праці від основ. А фундаментом тим безперечно все була і є св. Місія. Бо в який спосіб можна красше піднести славу Божу і подбати о освячене душ взагалі і кожної душі поодинокі як через св. Місію? Се прецінь головна ціль Місії. Душа людська відповідно до стану, в яким знаходиться, має через місії або відновитися і двигнутися до життя, если вона була мертва через гріх, або коли вже є живою і побожною, має скріпитися і набрати свіжих сил до дальшої подорожі до вітчизни небесної. Крім сеї загальної цілі може мати місія еще і особливу а іменнно: викорінене застарілих і наголових гріхів в якійсь місцевості, розбуджене життя духовного і руху релігійного, як також спинене загального зіпсутя та згубних наук, які ширяться в суспільности.

Коли як коли, а тепер особливо в часах під кождим взглядом тяжких, потребує наш нарід того піднесення релігійно морального, яке дає св. Місія.

Користи зі св. Місії є все великі і певні. Рік 1922 є найліпшим доказом того. В тім році відбулося в наші Епархії багато місій по містах і селах. Кілько то таких людей приступило до Св. Тайн, що довгі літа занедбалися під тим взглядом, кілько грішників закаменілих на вернулося,

кілько згубних наук і поглядів викорінилося, як сильно vzросла побожність і збільшилося число частих св. Причастій, одним словом удалося за Божою помочію на св. Місіях многих наших людей збаламучених релігійно і підупавших морально назад до Бога, до св. віри і церкви вернути!

Тому поручаємо горячо Всеч. Духовенству, щоби при зближаючихся зборах дек. такі місії уряджували і не щадили ні трудів ні коштів на так важну справу. Жниво велике, тож треба багато робітників і великої місійної праці. А праця та так мила і вдячна. Зробім все, що є в нашій силі, щоби ратувати душі для Бога і неба а спасаючи других, певно спасемо і себе.

Ч. 1527. — Молитви за наш нарід.

З покликком на Наш розпорядок Ч. 56/орд. з р. 1922 (Перем. Епар. Відомости 1922 р. Ч. I) поручаємо Всч. Отцям Душпастирам, щоби, — як це було приписано в 1921 р., — так і на дальше 1) кожної неділі і свята на співаній Службі Божій до звичайної службидолучували ще і службу «за всяке прошене» о ласки для нашого народу;

2) щоби в часі молебна в честь Найсв. Серця Ісуса в першу неділю місяця помолилися спільно з народом в тім самім наміреню;

3) щоби заохочували нарід до щирої молитви, частого приймања св. Тайн в згаданім наміренню.

Вкінци прошу всіх Всч. Отців Перемиської Епархії, щоби відправили за наш нарід по одній Службі Божій.

Ч. 2629. — Іспит укінчених богословів.

Отсим повідомляється, що іспит укінчених богословів, які в найблизшій речинци бажають приступити до свячень, відбудеся дня 7/8.

Речинець свячень подасться до відома при самім іспиті.

Рівночасно пригадується, що кождий з кандидатів при вношеню подаяня о допущення до ординації має попросити дотичного о. пароха — згл. декана, если парохом є його батько або тєсть -- о виголошення трех передординаційних оповідей, в котрих дотичний священник має оголосити вірним про намір кандидата приступити до свячень, поручити його молитвам парохіян і завізвати всіх, хтоби знав

о яких перешкодах згл. провинах кандидата, щоби ті при наведеню достовірних свідків подав до відома Уряду парохіяльного або Еп. Ординаріату.

Подання належить вносити найдалше до дня 15/7.

Свідоцтво голошених оповідей і свідоцтво моральности перешлють дотичні Уряди парохіяльні вчасно перед іспитом.

Звертаєся увагу, що найблисший речинець до свячень це послідний для всіх тих, що до кінця 1921 року покінчили благословські науки.

Вкінци взиваємо всіх Всч. ОО. Душпастирів, щоби часто і горячо благали Бога разом з вірними о святих і ревних священників для нашого народу, бо від цього в першій мірі залежить наша доля.

Ч. 2630. — В справі прийяття до дух. семинара.

Гімназійні матуристи, що мають намір старатися в цім році о прийяття на богословські науки в духовній семинарії в Перемишлі, винні внести прохання до Еп. Ординаріату через деканальний уряд найдалше до 10. вересня.

До прохання належить залучити: 1) Метрику уродин і хрещення,

2) свідоцтво зрілости в оригіналі,

3) всі свідоцтва шкільні,

4) свідоцтво поведення і кваліфікації від місцевого пароха,

5) свідоцтво здоровля,

6) заяву чи і в якій висоті може кандидат покривати кошти удержання в духовній семинарії.

Крім цього кождий кандидат має явитися особисто на елекцію, яка відбудеся 30. серпня о 9. г. рано в духовній семинарії.

Ч. 2631. — Зворот коштів на почтові видатки.

Епископский Ординаріат подає до відомости Всч. Духовенства, що гроші прислані через правительство як зворот коштів на видатки почтові за минувші роки звернено в біжучім році Воевідству, бо прислана сума була так мала, що не оплатилаби навіть коштів пересилки до поодиноких Урядів парохіяльних.

Ч. 1504. — Урегульовання Канцелярийних ричалтів для парохіяльних Урядів.

Львівське Воевідство надіслало тут під днем 8 мар-

та 1923 $\frac{\text{Ч. 353/8}}{\text{II/2}}$ обіжник слідуючого змісту: До всіх П.П. Старостів і П. Президента королівського престольного міста Львова. Тому, що канцелярийні дотеперішні ричалти парохіяльних Урядів не вистарчають на покритє дуже високих видатків, получених з веденєм Канцелярії, поручаєся пп. Старостам (п. Президентови), щоби аж до часу видатної підвижки повизших канцелярийних ричалтів лише в случаю оправданої конечности жадали від парохіяльних Урядів предкладання дослівних метрикальних витягів а в інших случаях обмежалися до заподання через парохіяльні Уряди потрібних дат на дотичнім письмі Староства. В ціли заощадження коштів на почтову оплату кореспонденції парохіяльних Урядів, належить видати відповідні зарядження, щоби сі Уряди могли свою кореспонденцію до державних Урядів предкладати через Громадські Зверхности. В кінци зволить п. Староста (п. Президент) свої жадання до парохіяльних Урядів обмежати до „minimum“ і лише в дуже важних случаях відноситися до парохіяльних Урядів. Воевода: Грабовський в. р. Повисше подаєся до відомости Всч. Священства.

Ч. 1842. — Підвишка поборів.

Воевідство Станиславівське. Ч. 1746. V. ex 1923. Станиславів, дня 30 марта 1923. До Преподобної гр. кат. Епископскої Консистерії в Перемишли.

Розпорядженєм з дня 23 марта 1923 Ч. 2171 признала Міністерія Віроісповідань і Просвіти Прилюдної десятикратну підвишку поборів всего духовенства від 1 січня 1923 починаючи.

В наслідок случаїв непринимання через поодиноких священників дотеперішної платні і впроваджування через се в урядованю заколоту і обтяження, Воевідство заявляє і просить Впр. Консистерію о уміщенє в «Відомостях Епархіяльних» слідуючої статі.

Кождий священник повинен хочачи побрати конгруу зголоситись лично в тутешній ліквідатурі фонду релігійного по відбір сеї платні приносячи виповнений квіт слідуючого змісту:

К В І Т

на побори конгруальні за час від 1923
до 1923.

Місце замешкання, дата, і підпис і точна адреса,
(почта і місце замешкання).

Щоби улекшиги сесю справу виплати для провінціо-
нального духовенства, схоче кождей поодинокий священик
переслати поштою такий квіт до тутешньої ліквідатури
фонду релігійного. Квоти не треба виписувати, бо єї лікві-
датор сам виповнить. Без надіслання такого квіту ніякий
священик не одержить платні.

Уділяється до відомости Вп. Урядам деканальним і па-
рохіяльним.

Ч. 2311. — Підвишка дотеперішного ричалту на про- ваджене парохіяльної Канцелярії і його виплата.

З покликом на рішення Львівського Воевідства з дня
13 квітня 1923 Ч. ^{652/49} VI. повідомляється Всч. ОО. що доте-
перішний ричалт на проваджене парохіяльної канцелярії,
признаний рішенням Воевідства з дня 16 серпня 1922
Ч. 2547/21—22, оголошений в Епархіяльних Відомостях
Ч. IV з р. 1922 Ч. 4388 стор. на 85; зівстав підвисшений
десятькратно, і буде виплачуваний при нагоді ліквідовання
піврічних поборів оо. парохів.

Ч. 2632. — Зворот коштів за св. Миро.

З огляду на високі кошти оливи, складників і спо-
рядження св. Мира кождей з Всч. оо. Деканів буде обо-
в'язаний яко зворот дійсно виданих коштів в сім згляді
зложити за деканат що найменше квоту 5.000 Мк, які
Всч. о. Декан розділить між всі парохії в деканаті і зобо-
в'яже церковні скарбони до зложення припадаючої части
на кожду парохію.

Ч. 2340. — Справа відправи Служб Божих.

З покликом на тутешне рішення Ч. 3483 з р. 1922
(Епарх. Від. 1922 Ч. III ст. 55) поручаємо Всч. ОО. Дека-
нам, щоби на будуче до кінця липня кожного року пред-
кладали точний і вичерпуючий звіт зі стану відправи Служб
Божих мануальних, фондацийних і рел. фонду в парохіях
дотичних деканатів, а іменно, чи нема залягаючих Служб
Божих.

Цей звіт належить предкладати разом зі звітом з від-
бутих деканальних зборів, але осібним письмом.

Ч. 1360. — Галицький Акційний Банк гіпотечний у Львові о вильосованю Заставних Листів.

Галицький Акційний Банк гіпотечний у Львові повідомив під днем 5 марта 1923 Еписк. Консисторію, що всі Заставні Листи 4% і 4½% того Банку Серія «Ф» і Серія «А» зістали вильосовані з речивцем платности 1. мая 1923. Поручаєся висше наведені цінні ефекти, находячіся в посіданю Всч. парохіяльних Урядів предложити чим скорше Еписк. Консисторії, в ціли їх девінкуляції і поновного пу-пілярного наміщення узисканого капіталу.

Ч. 2633. — Канцелярїйні такси.

Щоби мочи покрити видатки звязані з удержаннем канцелярїї Еп. Консисторії, Еп. Консисторія є приневоле-ною поновно піднести канцелярїйні оплати до слідуючої висоти. I. Такси подружі і I. ст. посвоячення і II. ст. споріднення 60.000 мкп.; II. ст. посвоячення 25.000 мкп.; III. ст. споріднення 15.000 мкп.; а посвоячення 10.000 мкп.; IV. ст. споріднення або посвоячення 6.000 мкп.; *impedim criminis neutro machinante* 60.000 мкп.; всякі інші розрїшення 5000 мкп.

Правдиво убогих буде міг Еп. Ординарїят від подружих такс звільнити до половини а в виїмкових случаях і зовсім.

II) Такси за грамоти і інші оплати:

1) Грамота на парохію або сталу посаду в середних школах 30.000 мкп.. на завідательство, провіз. посаду ви-ділових і народних катехитів 15.000 мкп., на сотрудицтво або тимчасову посаду в школах виділових і народних 10.000 мкп.

Надання якоїнебудь посади з уряду не підлягає оплаті канцелярїйних такс.

2) Грамота на благословення церкви, кладовища, дзвона, престола і т. п. 10.000 мкп.

3) Грамота відпущення з Епархії або прийяття до тоїж 20.000 мкп.

4) Грамота розрїшення ab *irregularitate* 10.000 мкп.

5) Антимінси 20.000 мкп.

6) Грамота на всякі відзнаки і похвали 20.000 мкп.

7) Подання о парохію (кожде з осїбна) і всякі інші особисті подання 1.000 мкп.

ІІІ) Такси судові:

1) На видатки канцелярійні побираєся при справах спірних 5.000 мкп., при карних 10.000 мкп., подружжх 15.000 мкп.

ІV) Такси канцелярійні при іспитах конкурсних і на катехитів означиться при самих іспитах.

Таксамо означиться висоту милостині для вдів і сиріт по священниках при нагоді звільнення від іспиту конкурсного.

Ч. 2634. — Речинець іспиту на дяків.

Іспит на дяків відбудеся в Перемишлі в дяківськiм інституті дня 3 липня с. р. о 10 годині рано.

Приватисти, які бажалиби бути допущені до сего іспиту мають внести свої подання через власний уряд парох. до гр. кат. Капітули в Перемишлі найдальше до 20 червня ц. р.

Всч. о. парохі зволять при тих поданнях зазначити моральне поведення дотичного кандидата.

Речинець до вношення подане о прийняте до дяківського Інституту в Перемишлі.

Кандидати, які стараються о прийняте до дяківського Інституту в Перемишлі на шк. р. 1923/24 мають внести свої подання через власний уряд парох. до гр. кат. Капітули найдальше до кінця вересня ц. р.

Необхідні услівя прийнятя суть слідуочі:

1) Добре моральне поведення кандидата стверджене власним урядом парохіальним.

2) Укінчення ІV по крайній мірі ІІІ кл. народних шкіл.

3) Добрий чистий голос.

Перед прийнятем до інституту відбудеся вступний іспит в дяківськiм Інституті дня 2 жовтня ц. р. о год. 10 рано, на котрий всі кандидати мають явитися.

Ч. 2587. — Дім поправи в Передільниці.

В Передільниці почта Новемісто находитья заведе-не поправче для занедбаной молодіжи від 9 до 17 літ. Приймає до заведення Апеляція краєвого суду у Львові на внесене дотичного суду повітового. Прошене до суду повітового може внести священник, учитель, вїйт, вдова, опікун або родичі. В заведеню тім учать шкільних наук

а також ремесла різного рода. Помешканє, одяг, харч і наука даром.

О тім повідомляєся Вс. Духовенство з порученєм користати з того заведення.

Ч. 1287. — Поручається книжочка: Голгофта або хрестна дорога.

Накладом Літературно видавничого Інституту «Добра книжка» у Львові появилася в жовківській печатні оо. Василіян книжочка п. т. „Голгофта або Хрестна Дорога“ зладжена Впр. О. Данилом Бодревичом, поч. крилошанином, деканом і парохом в Порохнику.

Книжочка ся своїм богатим і гарним змістом нацаєся не лишень як підручник до відбувана хрестної дороги, але також до духовного читання для священників і вірних, особливо на час Вел. Посту.

Тому горячо поручаємо Всч. Духовенству як найбільше поширювати згадану книжочку поміж нашим народом.

Рівночасно повідомляємо Всч. ОО. Душпастирів, що ми отримали від св. Апост. Престола власть канонічно основувати хрестну дорогу у всіх місцевостях нашої Епархії, яку можемо відпоручити священникам.

До основання хрестної дороги вистарчить 14 деревляних хрестів, які поміщуєся в відповіднім місци.

Примічаєся, що до відбування хрестної дороги привязав св. Ап. Престол ті самі великі і многі відпусти, що їх привязав до відбування хрестної дороги в Єрусалимі.

Ч. 1957. — Поручаєся тримісячник „Богословію“.

Цими днями появилася перше число богословського наукового тримісячника п. т. „Богословія“. Цей наш новий богословський часопис поставив собі за завданне «подавати строго наукові і реферуючі розвідки з цілого обсягу теології, а особлившу увагу буде присвячувати теології Східної Церкви, щоби в цей спосіб розбудити і удержати замилювання до богословських наук, а в першій мірі науково піддержати та скріпити уніоністичну акцію на Сході».

Еп. Ординаріят горячо поручає «Богословію» Всч. Духовенству і висказує надію, що не буде в Перемиській Епархії ані одного священника, якийби не передплачував цего так потрібного і пожиточного часопису, який виходить у Львові, ул. Коперника ч. 36.

Ч. 2345. — Конкурс на опорожнені парохії.

З речинцем до 31. липня 1923 виставляються на конкурс слідуючі опорожнені парохії.

- Дек.: *Балигородський*: 1) Горянка; 2) Рябе.
 „ *Белзький*: Ванів.
 „ *Бірчанський*: 1) Грозьова; 2) Лімна; 3) Липа.
 „ *Буківський*: 1) Пельня; 2) Пулави.
 „ *Бориславський*: Улично.
 „ *Височанський*: Висоцко нижне.
 „ *Горлицький*: 1) Виссова; 2) Гладишів; 3) Долини; 4) Ждиня;
 5) Криве; 6) Ліщини; 7) Мацина; 8) Новиця;
 9) Рететів; 10) Рихвалд; 11) Смерековець.
 „ *Динівський*: 1) Добра шлях; 2) Павлокома.
 „ *Добромильський*: Риботичі.
 „ *Дуклянський*: 1) Гирова; 2) Мшанна; 3) Поляни; 4) Радоцина;
 5) Розстайне.
 „ *Жукотинський*: Галівка.
 „ *Комарнянський*: Поріче грунт.
 „ *Короснянський*: Чорноріки.
 „ *Краковецький*: 1) Краковець; 2) Нагачів.
 „ *Куликівський*: Дорогошів вел.
 „ *Лупківський*: 1) Воля мігова; 2) Явірник.
 „ *Любачівський*: 1) Милків; 2) Синявка.
 „ *Лютувиський*: 1) Береги гірні; 2) Хміль; 3) Царинське.
 „ *Мушинський*: 1) Войкова, 2) Лелюхів; 3) Криниця; 4) Ростока
 вел.; 5) Явірки; 6) Поворозник.
 „ *Підбужський*: Свидник.
 „ *Порохницький*: Крамарівка.
 „ *Равський*: Белзець.
 „ *Радимнянський*: Мацьковичі.
 „ *Риманівський*: 1) Поляни суров.; 2) Синява; 3) Ясель.
 „ *Рудецький*: Михалевичі.
 „ *Сінявський*: Майдан.
 „ *Старосамбірський*: 1) Лінина мала; 2) Потік вел.
 „ *Старосільський*: Терло.
 „ *Судово вишенський*: 1) Дмитровичі; 2) Мокряні малі; 3) Доб-
 бряни.
 „ *Тіснянський*: 1) Криве ad Тісна; 2) Лопінка; 3) Терка; 4) Яворець.
 „ *Устріцький*: Лобозів.
 „ *Чесанівський*: 1) Крупець; 2) Плазів.

Прошення внесенні не по формі і не заосмотрені потрібними залучниками, а особливо без свідоцтва з конкурсового іспиту, як і ті котрі би вплинули по дні 31. липня 1923, будуть звернені яко безпредметові.

Примічається, що всі Всч. ОО., що одержать презенту на таку парохію, що крім матерньої церкви має ще одну або більше дочерних, будуть обовязані в кождім часі, на жадання перемиського Еписк. Ординаріату згодитися на евентуальне відлучення дочерних церквей разом з ґрунтами.

При тім Еп. Ординаріят повідомляє всіх Отців, намірюючих внести подання о приняття в спис на висше згадані парохії, що доходи з парохіяльних нафтових теренів, які вже існують, зглядно, які в будучности повстануть в висше вичислених парохіях, Еп. Ординаріят застерігає отсим на цілі епархіяльні.

Перед інституцією на отриману парохію, кождий з Всеч. Отців підпише відповідну декларацію.

Ч. 2619. — Поміч убогим церквам.

Виділ Товариства ім. св. Ап. Петра для запомоги убогих церков просить Всч. ОО. о ласкаве відправлене акафісту в дни св. Ап. Петра і Павла в своїй церкві а на случай перешкоди в найблисшу неділю і надіслане жертв з цього акафісту посредством Епп. Консисторії Товариству ім. св. Ап. Петра в Перемишлі. В неділю перед святом св. Ап. Петра і Павла зволить Ваша Всечесність оголосити відправлене акафісту в дню св. Петра і Павла та заохотить своїх парохіян до складання жертв підчас акафісту в користь нашого Товариства. Заразом упрашаєсь о вирівнане всіх залеглих вкладок до Товариства.

Жертви належить прислати до Епископскої Консисторії в Перемишлі.

ХРОНІКА.

Іменовання.

о. Худик Іван парох в Жабчи мур. — завідателем деканата Белзкого.

о. Клюка Володимир парох в Дошниці — мдеканом Дуклянським.

о. Лазурко Петро парох в Сливниці — мдеканом Перемиським.

о. Карпьяк Михайло парох в Ульвівку — мдеканом Варяжським.

о. Чичула Іван парох в Дністрику дуб. — завідателем дек. Жукотинського.

Дійсними деананами іменовані Всеч. 00.

о. Котис Данило — Краковецьким.

о. Лапичак Віктор — Любачівським.

о. Шевчик Іван — Дрогобицьким.

о. Трешневський Омелян — Варяжським.

Канонічну інституцію одержали:

о. Лозінський Йосиф — Воля цеклин, Петик Іван — Вяцковичі. Гаук Стефан — Варяж, о. Очабрук Омелян — Росохач, о. Тиховський Лев — Цетуля, о. Заяць Ігнатій — Любича кн., о. Ковальчин Іван — Завадка дек. Римаївського, о. Васильчак Евдокім — Татаринів, о. Боровець Дмитро — Молодич, о. Вітик Стефан — Дністрик дуб., о. Вітошинський Максим — Смільник дек. Лупківського, о. Полянський Іван — Смільник дек. Лютовиського, о. Москалик Йосиф — Ольхівці, о. Косонога Іван — Горохівці, о. Господаревський Іван — Доброміль, о. Давидович Бронислав — Нове місто, о. Ільницький Йосиф — Щумяч,

Завідательства одержали Всеч. 00.

о. Крайчик Василь — Улично, о. Небожук Андрій — Мокряни малі, о. Костик Мирослав — Цівків, о. Павлюк Матвій — Ванів, о. Шалаш Стефан — Поляни і доїздж. Гирова, о. Дутко Петро — Синява, о. Наклович Ромуальд — Дмитровичі, о. Боровець Володимир — Липа, о. Шарко Любомир — Добряни, о. Гайдукевич Александер — Риботичі, о. Бачинський Йосиф — Мацьковичі, о. Воробій Михайло — Майдан, о. Чайковський Кирило — Висоцко нижне.

Сотрудиництва одержали Всеч. 00.:

о. Менцінський Стефан — Розбір округлий, о. Дуда Николай — Сянік, о. Кулинич Григорій — Перемишль, о. Черкавський Іван — Радимно, о. Сенета Іван — То-

пільниця, о. Наконечний Стефан — сам. Цвіржа, о. Кабаровський Евстахій — Перемишль, о. Махник Михайло — Ярослав, о. Гриник Василь — II сповідник при катедр. Храмі в Перемишлі, о. Грицеляк Николай — Стара сіль, о. Горницький Юліян — Коровиця, о. Федевич Омелян — сам. в Речичанах, о. Пшепюрський Йосиф — Домашів, о. Ломницький Антоній — сам. в Розлілю, о. Ільницький Северин — в Яблониці руск. о. Смулка Володимир — в Лучицях.

Померли:

- о, Юрчакевич Омелян п. в Липі 18⁰² 1923.
- о. Скасків Йосиф завідатель в Яблониці пол. 25/2 1923.
- о. Веселовський Антоній п. в Мацьковичах 4/3 1923.
- о. Кручковський Михайло п. в Нагачові 13/3 1923.
- о. Борковський Яків п. в Висоцку ниж. 13/3 1923.
- о. Парацак Василь п. в Милкові 2/4 1923.

Душі їх поручаємо молитвам Всеч. Отців.

† **ЙОСАФАТ**
ЕПИСКОП.

о. Стефан Мацюрак
Канцлер.

II. Ч А С Т Ь.

Поклик о жертви на будову церкви в Дубецьку, деканату Порохницького.

Всч. Уряд парохіяльний в Дубецьку прислав тут слідуєче письмо з проханням о поміщенне його в Епархіальних Відомостях:

В І Д О З В А

до всіх жителів гр. кат. обряду перемиської Епархії.

Дня 16. квітня 1923. року погоріла до тла з незвісної причини старинна, деревляна церква Воздвиження Чесного Хреста в Дубецьку. Ця церква була сильним заборолом на пограничну перемиської Епархії для нашого обряду і національності.

Парохіяне Дубецка чисельно і матеріально за слабій, щоби могли власними силами здвигнути нову святиню. Відкликуються проте до жертвенности всіх жителів перемиської Епархії і просять о ласкаву і скору поміч. Ця церква мусить бути побудована ще цього року, бо цього вимагає наша справа церковна і національна.

Кожний жертводавець нехай буде певний що даючи жертву на церкву Воздвиження Чесного Хреста Господнього причиняєся до прославлення Його, та ділає Спасителеви велику прислугу за жертвоване Його життя за спасенне всіх людей.

Жертвенність суспільности записана буде незатертою вдячністю в серцях дубецьких парохіян, та разом з парохом при кожній безкровній Жертві заноситимуть горячу мольбу до Всевишнього, щоби сторицею заплатив за подану їм поміч.

Жертви просяться надсилати на адресу гр. кат. Уряду парохіяльного в Дубецку п. loco ad Перемишль, а спис всіх Жертводавців відошле Уряд парохіяльний до Всевітлійшої Епископської Консисторії.

Греко-кат. Уряд парохіяльний.

Дубецко дня 27, цвітня 1923.

З а к о м і т е т :

Фурка Андрій
Мащакевич Станислав.

о. Михайло Бак
завідатель парохії.

Оголошуючи повисшу відозву Еп. Ординаріят горячо поручає Всч. Духовенству заохотити вірних до складання жертв на згадану ціль, при чім зазначає, що малочисельні парохіяде Дубецька без видатної помочи зі сторони Епархії самі не є в стані побудувати церкви, а без неї булиб они виставлені на цілковиту загладу для нашого обряду і нашого народу.

Ч. 2522. — В справі збірки жертв на будову церкви в Хлопах ad Комарно.

Уряд парох. в Комарні прислав тут відозву ось такого змісту:

В І Д О З В А

до Високопреподобних і Всечеснійших Отців Парохів
Перемиської Епархії.

Дня 1. мая с. р. навістило страшне нещасте село Хлопи парохії Комарно, деканату комарнянського, жертвою

огня пало 52 господарства зі всіми забудованями і деревляна церков Рождества Првсвятої Богородиці з дзвіницею.

Між погорівшими є 22 родини українські, а то є половина парохіян дочерної Хлопи, які лишилися тепер без даху: майна, а всі парохіяне позістали осироченими без матери-церкви, яка держала їх при нашім обряді, - окружені бо самими латинниками, - і охороняла їх від винародовлення. Тепер бідні тоті парохіяне не є в силах здвигнути нову церков при таких тяжких обставинах, тому підносять руки і молять о поміч і просять: Впр. і Всч. Отці зволять в церквах і парохіях зарядити збірку на будову нової церкви мурованої в Хлопах і зібрані жертви присилати до підписаного Уряду парохіяльного.

За труди і жертви вдячні парохіяне будуть молити Господа Бога, щоби щедро нагородив жертводавців.

Від Уряду парохіяльного обр. гр. кат.
Комарно дня 12. мая 1923.

Григорій Кліш, парох.

Поміщаючи повиспу відозву Еп. Ординаріят горячо поучає Всч. Духовенству зайнятися згаденою збіркою по церквах.

Поручаєся місячник: Сільський Світ.

В Перемишлі виходить «Сільський Світ» ілюстрований місячник присвячений усім галуззям сільської господарки. Поодинокє число 1.000 Мп., адреса: Перемишль ул. Зелене ч. 5.

Поручаєся видавництво: Жалібна Книга.

Товариство «Союз укр. Інвалідів» приступило до видавання «Жалібної Книги» («Лісти Втрат») з нашої визвольної війни. Замовляти можна в Товаристві: Союз Українських Інвалідів, Львів ул. Руська ч. 3 II пов.

